

Sygn. akt: IV RC 644/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Jerzy Cisowski

Protokolant: Marzena Papiernik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2021r. w R.

sprawy z **powództwa O. S.**

przeciwko K. S.

o alimenty

- 1) zasądza alimenty od K. S. na rzecz jego córki O. S. ur. (...) po 1000,00 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie począwszy od 1 grudnia 2019 roku płatne z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności – do rąk R. S.;
- 2) wyrokowi w punkcie jeden nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
- 3) zasądza na rzecz adw. P. N. 160,00 zł (sto sześćdziesiąt złotych) od Skarbu Państwa kosztów wynagrodzenia kuratora i procesu;
- 4) pobiera od K. S. 910,00 zł (dziewięćset dziesięć złotych) kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa;
- 5) zasądza od K. S. na rzecz R. S. 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) jej kosztów procesu.

Sygn. akt IV RC 644/19

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka O. S. działająca przez matkę R. S. domaga się od pozwanego K. S. zasądzenia alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że w czerwcu 2019 roku pozwany wyprowadził się z domu rodzinnego, jednocześnie dobrowolnie zobowiązując się do łożenia na rzecz małoletniej kwoty po 1000 zł miesięcznie. Od października 2019 roku pozwany zaprzestał przekazywania jakichkolwiek kwot na rzecz utrzymania małoletniej powódki. Nie interesuje się losem małoletniej. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej wykazane w treści pozwu wynoszą ok. 1100 zł miesięcznie. Matka powódki nie jest w stanie zaspokoić uzasadnionych potrzeb małoletniej. Pracuje w sklepie jako sprzedawca za wynagrodzeniem rzędu 1600-1700 zł netto miesięcznie (k. 3-5).

Kurator procesowy dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu kurator zakwestionował wysokość miesięcznych kosztów utrzymania powódki, uznając je za zawyżone. Nadto kurator wskazał, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała obecnych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego (k. 50-52).

Na rozprawie 18 maja 2021 roku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe (k. 54v).

Sąd ustalił.

Małoletnia powódka O. S. urodzona (...) jest córką R. S. i pozwanego.

Powódka ma obecnie 3,5 roku. Aktualnie nie uczęszcza do przedszkola ani do żłobka. Jest ogólnie zdrowym dzieckiem, nie choruje przewlekłe i rozwija się prawidłowo. Pozostaje pod opieką matki, przy czym w czasie gdy jej matka wykonuje obowiązki zawodowe, opiekę nad małoletnią sprawuje babcia macierzysta. Miesięczne koszty utrzymania małoletniej przedstawiają się następująco: wyżywienie – ok. 400 zł, środki czystości i higieniczne – 300 zł, odzież i obuwie- 200 zł, koszty leczenia, witaminy i suplementy diety – 100 zł, zabawki edukacyjne, książeczki itp. – 100 zł,

łącznie: 1100 zł.

Małoletnia mieszka z matką w domu jednorodzinnym stanowiącym własność babci macierzystej. Miesięczne koszty mieszkaniowe przedstawiają się następująco: prąd- 160 zł, woda – 70 zł, telewizja – 30 zł, Internet, telefon , laptop – 170 zł, opał – 1500 zł rocznie/125 zł miesięcznie,

łącznie: 555 zł,

Zatem wydatki powódki wraz z kosztami mieszkaniowymi przypadającymi na małoletnią wynoszą łącznie: ok. 1377 zł miesięcznie.

Matka małoletniej powódki R. S. ma 28 lat. Nadal pozostaje z pozwanym w związku małżeńskim. Posiada wykształcenie w kierunku technika – handlowca. Pracuje w charakterze sprzedawcy w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu czasu pracy osiągając wynagrodzenie w wysokości 1530 zł netto miesięcznie. Korzysta z samochodu ojca. Otrzymuje na rzecz małoletniej powódki świadczenie 500 plus. Otrzymała również ulgę na dziecko przy podatkowym rozliczeniu rocznym w wysokości 1180 zł. Matka powódki nie posiada informacji o aktualnym miejscu pobytu pozwanego, ani nie jest zorientowana w jego sytuacji życiowej.

Pozwany K. S. wyprowadził się z domu rodzinnego w czerwcu 2019 roku. Matka pozwanego mieszka na stałe i pracuje w Holandii, a ojciec nie żyje. Według wiedzy matki powódki pozwany poza małoletnią O. S. nie ma nikogo na swoim utrzymaniu.

W dniu 6 października 2019 roku pozwany dobrowolnie zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie do dnia 10 –go każdego miesiąca.

Począwszy od 1 marca 2019 roku pozwany prowadził własną działalność gospodarczą w branży usług brukarskich. Świadczył również usługi w zakresie tapetowania, oblicowywania ścian oraz posadzkarstwa. Pozwany posiadał trzy samochody, w tym jeden do prowadzenia działalności gospodarczej. Organizował częste weekendowe wyjazdy rodzinne. Pozwany zakończył prowadzenie działalności w dniu 29 grudnia 2020 roku.

Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 7, oświadczenie pozwanego k. 8, decyzja k. 10, wypis z (...) k. 11,57, zeznania R. S. k. 39, 54-55 umowa o pracę k. 47.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, szczegółowo powyżej opisane. Zeznania świadka R. S. – matki powódki są logiczne, spójne i uzupełniające się wzajemnie a nadto znajdują potwierdzenie w załączonych dokumentach, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Podawane w toku postępowania przez matkę powódki wydatki małoletniej Sąd uznał za odpowiadające rzeczywistym kosztom utrzymania dziecka w wieku powódki.

Pozwany nie brał udziału w niniejszym postępowaniu, ani nie był zainteresowany jego tematyką.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie okazało się wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył:

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 k.r.io. każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.io., uzależniając go z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Należy przy tym podkreślić, że opisane, usprawiedliwione potrzeby w przypadku dziecka uprawnionego do alimentów powinny być oceniane całościowo, a zatem nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych podmiotów zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co jednoznacznie wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku, III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Nadto zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w tezie IV wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 roku III CZP 91/86).

Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że małoletnia powódka O. S., jest dzieckiem nieusamodzielnionym i nie ma możliwości, aby samodzielnie się utrzymać. Nie dysponuje ona także żadnym majątkiem, który mógłby stanowić jej źródło utrzymania. Dlatego też całość kosztów utrzymania powódki obciąża jej rodziców. Biorąc zatem pod uwagę poczynione ustalenia faktyczne Sąd doszedł do przekonania, że żądanie alimentów na rzecz powódki jest uzasadnione. Oczywiście jest, że powódka jest dorastającym i szybko rozwijającym się dzieckiem i do prawidłowego rozwoju i zdrowia potrzebuje dostosowania odpowiedniej diety, jak i zaspokojenia innych przeciętnych potrzeb.

Trudno zatem uznać wykazywane w toku postępowania potrzeby małoletniej za wygórowane, biorąc pod uwagę obecne koszty życia i utrzymania dziecka w wieku powódki. Matka powódki sprawuje bieżącą opiekę nad córką a nadto realizuje swój obowiązek alimentacyjny przekazując na utrzymanie powódki kwoty pieniężne z tytułu dochodów uzyskiwanych z pracy zawodowej.

Podnieść należy, iż pozwany dobrowolnie zobowiązał się do łożenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie a przez pierwsze kilka miesięcy przekazywał powódce ww. kwoty alimentów. Aktualnie pozwany jednak nie partycypuje w kosztach utrzymania powódki .

Zatem wobec faktu dobrowolnego zobowiązania się pozwanego do alimentowania małoletniej powódki, Sąd uwzględnił żądanie pozwu. Alimenty w tak ustalonej wysokości pozwolą na zaspokojenie podstawowych potrzeb małoletniej powódki i nie spowodują również nadmiernego uszczerbku w usprawiedliwionych dobrach własnych zobowiązanego. Ponadto w ocenie Sądu, nie powinno budzić jakichkolwiek zastrzeżeń, że osoba stosunkowo młoda, pracująca na terenie kraju i będąca zobowiązana do alimentowania małoletniego dziecka, dokładając

należytej staranności winna co najmniej móc przekazywać na jego rzecz kwotę w zasądzonej wysokości. Obowiązek alimentacyjny pozwanego ustalono począwszy od dnia 1 grudnia 2019 roku.

O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., natomiast o natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Ponadto, zgodnie z art. 1082 k.p.c. nadano z urzędu klauzulę wykonalności odnośnie punktu 1 uzasadnianego wyroku.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, których wysokość ustalono uwzględniając stawki opłat za czynności adwokackie przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku Dz.U. z 2015 roku poz. 1800) tj. § 2 pkt 5.

Sąd zasądził na rzecz adwokat P. N. kwotę 60 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego oraz kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. łącznie kwotę 160 zł.

Ponadto z mocy z mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Rybniku) kwotę 910 zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których strona powodowa była zwolniona z mocy prawa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- adwokat P. N. na adres kancelarii;

2. kal. 7 dni.

R., 2 lipca 2021 roku Sędzia Jerzy Cisowski